

"המערב הפרוע" – מחזה מאת עלמה גניהר

ימויות

אלכסנדרה – אלכסנדרה במקור, כיום זונה/ אישה נסחרת, נמכרה לזנות ע"י אביה

גנה – אישה נסחרת, גרושה, רקדנית בעברה.

טשה – אישה שעסקה בזנות ברוסיה, הגיעה לישראל לממש את חלומה ללדת

זוניה – אישה נסחרת, מגיעה לישראל פעם שנייה

זוטלגה – אישה נסחרת, השאירה ילד במולדוביה. נרקומנית

ורני – רוסי, בקושי דובר עברית, אבא של אלכסנדרה - אלכסנדרה, מכר אותה לזנות
עקבות מצב כלכלי קשה של משפחתו.

מוסקוביץ' – ראש המאפייה, נשוי לרונית, חשוך ילדים

יונית – אשתו של מוסקוביץ', רוצה ילד

ליה – מנהלת מכון בשעות היום, זונה בעברה, לסבית

נבד – מנהל מכון, ערבי, משת"פ בעברו

זורן - נהג המאפייה ושומר ראשו של מוסקוביץ' (מאוהב בסוניה)

יב – לקוח, קצין בצבא, אחיה של שירי

זיכל – מדריכת הדרמה ומטפלת בנשים במקלט

שירי – אחותו של דן ואמנית

'המערב הפרוע' מאת עלמה גניהר

זערכה 1

נמונה 1

זקהל חולף בכניסתו על פני 5 נשים נסחרות, חצי מעורטלות. תחת עיניהן המשגיחות של עבאד ואורן. שכמו מזמינים את הקהל לצפות ולהחליט.

מקום אחר-דמות של גבר, יורי, נחפזת, מקפלת במהירות שטרות כסף ודוחפת לארנק, חפז להסתלק, לרגע עוד מביט אחורה ומיד יוצא מהבמה

נמונה 2

וסעדה בשארם א שיד. שעת בוקר. מבפנים ניתן לראות את האור המבהיק של סיני בוקר ואת צללי המדבר.

ייד שולחן פלטיק אופייני יושבות ארבע נשים - אלכסנדרה, אנה, סוניה ונטשה. זוניה לבושה בבגדים קלים וספורטיביים, שלושת הנשים האחרות לבושות בבגדים זמים מאוד ומעיליהן הכבדים על הכסאות מאחורה, ורק אנה עטופה עדיין במעיל בד. הן כולן נועלות נעלי עקב פרט לסוניה הנועלת נעליים פשוטות.

אנה: אני רעבה

זוניה: הוא תכף יביא אוכל

אנה: אני רעבה וחם לי

זוניה: אז תורידו את המעיל

אנה: וגם כואב לי הראש

זוניה: אמרתי לך לשתות הרבה, פה חם, מדבר... תורידו את המעיל

אנה מורידה את המעיל בחשש, מתחת למעיל שמלת ערב לא נוחה בעליל.

אנה: ומה עם החורף?

זוניה: חורף? (צוחקת) איזה חורף? בפעם הקודמת הגעתי בדצמבר והיה חם, כולם פה יבשו מעילים וסוודרים וכל הזמן אמרו "איזה קור" "איזה קור", אני הזעתי

אנה: אז ידעת בקשר לנעליים

זוניה: הלכנו המון, גם עכשיו נלך המון

אנה: זה לא בסדר שלא אמרו, היו צריכים להגיד לנו להביא נעליים להליכה, עכשיו יכאבו לי הרגליים

טשה: לי אמרו, אבל לא היו לי נעליים אחרות, לא נורא,

אנה: זה לא בסדר...

זוניה: אתן צריכות לבחור שם כמו שהוא אמר

אנה: מה את בחרת?

זוניה: סוניה, כמו פעם שעברה

אנה: מה אני אבחר?

זונייה:אולי... אולי אווה?
אנה: לא...אווה זה שם של זונה...
זונייה:נו...!?
אנה: אני רוצה שם אמריקאי
זונייה: מה את צריכה שם אמריקאי?
אנה:כי אני עכשיו אחסוך כסף ואחר כך אסע לאמריקה
טשה: אולי...אולי בטי...כמו בטי דייויס?
אנה: לא...היא ישנה מדי
טשה: הילרי...כמו הילרי קלינטון
אנה: לא...היא עסוקה מדי...ג'ולי
זונייה: ג'ולי? איזה מין שם זה ג'ולי?
אנה: ג'ולי ג'ולי...אמריקה...היר איי קם,...גוד מורנינג אמריקה...

זן צוחקות

זלכסנדרה: די...
אנה: או תראו, 24 שעות לא פתחה את הפה, חשבנו שאת לא יודעת לדבר
זונייה: תשתקי אנה...
אנה: ג'ולי...

זונייה מתקרבת אל זלכסנדרה, מניחה עליה יד, זלכסנדרה מעיפה את היד שלה

זונייה(ברכות): זו פעם ראשונה?

זלכסנדרה מביטה בה ומהנהנת

זונייה: פעם ראשונה פה או פעם ראשונה בכלל?
זלכסנדרה: פעם ראשונה בכלל...לפני יומיים, בבוקר נסעתי למוסקווה...אמרו לי...
אנה: דוגמנית באיטליה? מארחת במלון בטורקיה? אופר בצרפת?שפית במועדון הים
זתיכון?
זונייה: אמרתי לך להפסיק...
זלכסנדרה:...אני לא אשאר פה...אני אברח
זונייה: מותק...לקחו לך את הדרכון נכון?

זלכסנדרה מהנהנת.

זונייה: אי אפשר לברוח....
אנה: איך קוראים לך?
זלכסנדרה: זלכסנדרה
זונייה: תבחרי שם אחר...
זלכסנדרה:לא
זונייה: תאמיני לי שאת לא רוצה שיקראו לך פה בשם שאמא שלך נתנה לך

אלכסנדרה: למה לא?

זוניה לא עונה

אלכסנדרה: למה לא?

זנה: כי אם תזכרי מי היית קודם, לא תשרדי כאן, הבנת?

ואוזה.

אלכסנדרה: אני לא אשאר פה...אני אברח...

אורן מגיע בידו שקיות רבות של צ'יפס והמבורגר, הוא מחייך ומניח את הכל על זשולחן.

אורן: בתאבון בנות...הנה..לך המבורגר בלי חמוצים(נותן לאנה) לך צ'יפס כפול...את..איד קוראים לך?

זוניה: היא עוד לא בחרה שם...

אורן:את...לכי תביאי את הקולה...

אלכסנדרה לא זזה.

אורן: שמעת אותי? תביאי את הקולה

אלכסנדרה: לא!

אורן: סוניה, תגידי לה שכדאי לה להביא את הקולה

זוניה: תביאי את הקולה, בבקשה

אלכסנדרה: לא!

זוניה מבינה את המצב היטב, היא פונה ללכת

זוניה: אני אביא את הקולה

אורן: שבי סוניה ותגידי לה שתביא את הקולה המזויינת

זוניה מביטה בו.

זוניה: תביאי את הקולה... (מזהירה)

אלכסנדרה קמה ויוצאת.

אורן: ילדה טובה

אורן מתקרב לסוניה, מחליק את ידו על לחייה, רך כלפיה

אורן: התגעגעתי אלייך סוניצ'קה

זונייה: גם אני אורן, גם אני
אורן: איך היה המונדיאל?
זונייה: היו הרבה שכורים
אורן: הרביצו לך?
זונייה: קצת

אורן: אמרתי לך להשאר פה או לא אמרתי.. שם הם כולם אנטישמים.. לא היית צריכה
'נסוע
זונייה: מוסקוביץ' שלח אותי, הוא לא שאל אם אני רוצה
אורן: אני אבוא לבקר אותך בתל אביב, איפה תהיי?
זונייה: במערב הפרוע.

**קבוק נופל אי שם. ואז בבת אחת אורן קם, מזנק ויוצא. מחוץ לבמה נשמעות צעקות
זכאב של אלכסנדרה הנחלשות והולכות.
זאונס מתרחש תוך המשך אכילת הארוחה והשיחה בין הנשים.**

טשה: אוי תראו...

זיא מזנקת ומביטה בחלון

טשה: מה זה? (צוחקת) מה זה הדבר המצחיק הזה?
זונייה: (מתקרבת) זה גמל.. לא ראית אף פעם בגן חיות?
טשה: אני מהכפר, אין אצלנו גן חיות, תראו איך האיש הזה עולה עליו...אמה'לה
אנה(מתקרבת) אני בחיים לא הייתי עולה על כזה דבר
טשה: הנה עוד אחד..ועוד אחד קטנצ'יק..איזה יופי...

נוחקת

טשה: לי יקראו נטשה
אנה: נטשה, מה את כל כך שמחה נטשה?
טשה:(בשקט) אני אהיה אמא בגלל זה אני שמחה...
אנה: אמא? (מגחכת) זו לא כזו מציאה גדולה להיות אמא...אפילו אני הייתי פעם אמא
טשה: אני אהיה אמא באמת

זפלפון של אורן מצלצל, הוא עונה קצרות וסוגר.

אורן:זזים..

אורן חוזר, הוא דוחף את אלכסנדרה לשולחן, היא מביטה בחלון, בוהה, שעררה
זתור,פניה נפוחות, הנשים מביטות בה, מביטות בו.

אורן: קוראים לה נטלי

זונייה מהנהנת, הנשים קמות

אורן: נטלי. לזרוק את הזבל

מראה בידו על השאריות שעל השולחן.

זלכסנדרה מתקרבת לשולחן, אוספת את השאריות וזורקת לפח.

אורן: תמיד צריך להשאיר נקי, אנחנו לא חזירים...קדימה ליידים...

שלושה גברים מוצלים מגיחים מהחושך ומלווים בעיניהן את הנשים.

נמונה 3.

משרד של ארגון סיוע נמצאת מיכל.

זיא אוספת את חפציה, יומה הסתיים והיא עומדת לצאת

ורי, גבר כבן 50, לבוש בחליפה מיושנת, לא מגולח, עייף מאוד, בידיו שתי שקיות זלסטיק, אחת עם בקבוק מים ופרי והשנייה עם מסמכים נכנס למשרד וחוסם את ירכה.

ורי מדבר עברית עילגת מאוד ורוסית.

ורי: שלום

זיכל: שלום...

ורי: יורי...

ורי מביט בה, מוציא אנחת רווחה גדולה מחזהו, אומר "סוף סוף" ברוסית, מיד נושה תנועה כאילו מתכוון להכנס ולהתיישב

זיכל: כן יורי...סליחה...כאן זה מרכז סיוע...משרד הפנים בפניה הבאה...

ורי:גב' מיכל?

זיכל: (מופתעת) כן מיכל

ורי: יורי (אומר משהו ברוסית)

זיכל: שסליחה אני לא מבינה רוסית...מחר יבוא מתרגם מרוסית...תבוא מחר

ורי: מחר?

זיכל: כן...

זיא חוסם את דרכה.

ורי: מיכל...חם (מנגב את מצחו)

זיכל: אתה רוצה מים?

ורי: מיים כן...

**זיכל מוזגת לו, הוא שותה.
זם את השקית שלו על השולחן ומתחיל להוציא מסמכים, ברוסית הוא מסביר על כל
זחד מהמסמכים, אבל זיכל לא מבינה כלום**

הוא פורש את כל הנירות על השולחן ונותן למיכל תמונה של בחורה צעירה.

ורי: אלכסנדרה

זיכל: חברה שלך? קומרד שלך?

ורי: ילדה אני...

זיכל: אלכסנדרה היא ילדה שלך?

ורי: מיכל?

זיכל: כן...

ורי: יופי מיכל.. אלכסנדרה ילדה אני... אחלה ילדה

זוא מוחה זיעה ממצחו בעזרת מטפחת.

זיכל: אתה מחפש את הילדה שלך אלכסנדרה?

ורי: כן כן... היא פה?

זיכל לוקחת את התמונה ומביטה בה היטב, מניעה ראשה לשלילה

זיכל: לא. היא לא אצלנו, אני לא מכירה אותה, לא ראיתי אותה

ורי: לא?

זיכל: לא

ורי מתיישב בכבדות, מחטט בניירות שלו ודוחף כמה מהם מתחת לחוטמה של מיכל

זיכל: אני לא מבינה

ורי: זה ילדה בא לפה... בא לפה...

זיכל מביטה בנייר

זיכל: יש כאן חותמת יציאה מאוקריינה, זה לפני שנתיים, היא יצאה מאוקריינה לפני

שנתיים?

ורי: כן... כן...

זיכל: והיא פה?

ורי: פה.. פה..

זיכל: אתה יודע איפה היא?

ורי: אמרו... אמרו מוסקוביץ'. מוסקוביץ'?

זיכל: הבת שלך אצל מוסקוביץ'?

ורי מהנהן, מיכל מביטה בו – פאזזה

זיכל: אתה יודע מי זה מוסקוביץ'?

ורי: לא..לא יודע

זיכל: תקשיב לי..אתה יודע מה הבת שלך עושה אצלו?

ורי: כן כן יודע... את מיכל?

זיכל: כן

ורי: את תעזרי לי למצוא בת אני אחלה ולקחת בת שלי הביתה...כן?

זיא מתמהמהת, יורי קם, כמעט כורע ברך מולה

ורי: אני רוצה בת אני בביתה

זיכל מביטה בו, בעליבותו, בתנועותיו, נושמת עמוק.

זיכל: אתה אבא טוב יורי

ורי: אבא טוב?

זיכל מהנהנת יורי קם על רגליו ומחבק אותה בכוח, היא נבלעת בחיבוקו.נותנת לו

רטיס

זיכל: תבוא ביום שלישי יורי, נראה מהאפשר לעשות

ורי: תודה מיכל...סבבה...תודה.

נמונה 4

זכון "המערב הפרוע". הדלת החוצה לרחוב בתחנה המרכזית פתוחה, שלט קטן 'זהירות מדרגה' מקדם את פני הבאים. על ספה משומשת יושבות סוניה, נטשה אנה אלכסנדרה-היא נטלי. הן מחכות ללקוחות. מעשנות, משעמם להן. הטלפון מצלצל, יליה, מנהלת המשמרת עונה

יליה: המערב הפרוע שלום... (הטון משתנה, מתרפס) בוקר טוב מר מוסקוביץ'..כן
כן...היה ערב מצויין כן..כולנו בסדר תודה לאל, עבד השתלט על המטורף ההוא והעיף אותו..כן, כבר העברתי לעבד את הכסף, בטח...אין בעייה, תודה שהתקשרת....בטח הבנות זובדות...תודה...

היא מדברת.

טשה: למה לנו אין טלויזיה כמו אצל כולם?...אצל סמי יש להם יס, הוט, מה שאת רוצה
זונייה: עבד לא אוהב טלויזיה, הוא אומר שזה עושה הרגלים רעים

זן צוחקות

טשה: צריך לבקש טלויזיה
אלכסנדרה: בכל זאת אנחנו בן אדם, מגיע לנו קצת תרבות
אנה: ליטל ביט אוף קאלצ'ר
זונייה: די כבר עם האנגלית הזו, את מעצבנת אותי
אנה: מי שנוסע לאמריקה צריך לדעת אנגלית
זונייה: ומי שלא לא צריך לדעת ואת לא נוסעת לשום מקום
אנה: את עוד תראי...
זונייה: מקסימום תהיי זונה באמריקה מה כבר ההבדל?

יליה מנהלת המכון נכנסת, בידה שתי כוסות קפה, אחת בשבילה ואת השנייה היא ותנת לנטשה, הולכת למקומה מאחורי הדלפק ופורשת מגזין.

יליה:נטשה..את נתת לי את הכסף של אתמול?
טשה: למה אין לנו טלויזיה כמו לכולם?
יליה: את יודעת מה עבד חושב על זה
טשה: עבד לא יושב פה כל היום,
יליה: (מהרהרת) אני אדבר איתו...
טשה: בכל המכונים יש טלויזיה ורק אצלנו חור בקיר
יליה: טוב, טוב אני אדבר איתו. אז נטשה, נתת לי את הכסף?
טשה: כן... בערב, את לא זוכרת?

טשה מתקרבת מאוד לדליה ומפלטטת איתה.

דליה: כן...
טשה:דברת עם אמא שלך בטלפון
יליה: נכון
טשה: ודחפת לקופה...
יליה:אפילו לא ספרתי
טשה: זה בסדר, את יכולה להיות בטוחה

טלפון מצלצל. דליה עונה.

יליה : המערב הפרוע שלום...כן..650 שקל מסיבת רווקים...בטח יש בלונדיניות...יש מה שאתה רוצה...הנהג שלנו יביא אותה...

נמונה 5

זדר במכון "המערב הפרוע".

אלכסנדרה בחדר, דן, חייל במדים עומד מולה, מושיט לה שני שטרות, אלכסנדרה מתקרבת אליו, מנשקת אותו על אוזנו, ידה השנייה על ירכו, הוא מתחרמן.

אלכסנדרה: הגיבור רעב הא?
דן: תנשקי אותי... אין לי הרבה זמן.. יש לי אפטר
אלכסנדרה: אל תדאג דן אני יעשה לך גוד טיים לפני מלחמה, לפני אפטר. מלחמה יהיה
מו שדה של פרחים אחרי נטלי... מממ... אתה באמת רוצה אותי?
דן: כן...
אלכסנדרה: חייל גיבור שלי..

זיא מתקרבת אליו ופותחת כמה כפתורים בחולצתו, מנשקת אותו בחזהו, הוא מתנשף,
מושיט את ידו ומצמיד אותה אליו, פותח כמה כפתורים בחולצתה, ממשש את גופה,
זענינים מתחממים, היא פותחת את חגורת המכנסיים שלו,

אלכסנדרה: בוא חייל שלי...

זיא מתקרב אליה, היא נאנחת בהנאה, מלטפת אותו, הוא נאנח, ממשש אותה, כמעט
זתמסר.

דן: איך אמרת קוראים לך?
אלכסנדרה: נטלי...
דן: לא.. איך קוראים לך באמת?
אלכסנדרה: באמת קוראים לי נטלי... איזה ריח יש למדים שלך... (מריחה ומנשקת) ריח של
זבק... של אש... אני אוהבת ריח של חיילים במלחמה.
דן: איך קוראים לך באמת?
אלכסנדרה: נטלי באמת גיבור שלי... קשה במלחמה שלך? בוא אליי חייל.. עכשיו
זנוח... אולי מוסיקה?
דן: בלי מוסיקה
אלכסנדרה: רק שאלתי חייל.. לא לכעוס
דן: איך קוראים לך?
אלכסנדרה: באמת קוראים לי עמנואל... יפה עמנואל?

הוא פושט את חולצתו, מלטפת אותו, בבת אחת הוא מתנער, תופס אותה בידה בכוח

דן: את משקרת
אלכסנדרה: כואב לי... אתה מכאיב לי...

זיא מרפה.

ן: אז איך קוראים לך באמת?
אלכסנדרה: זה לא חשוב חייל...אני יפה חייל?
ן: את מאוד יפה
אלכסנדרה: גם אתה יפה...ידיים שלך טובות...חזקות

זיא לוקחת את ידו ומצמידה אותה לגופה, הוא מצמיד אותה בכוח למיטה

ן: איך קוראים לך, תגידי לי...עכשיו
אלכסנדרה: אלינה...
ן: (מצמיד אותה ביותר כוח) שקרנית...אני רואה עלייך שאת משקרת...איך קוראים לך?
אלכסנדרה: כואב לי...
ן: תגידי לי איך קוראים לך

זיא לא עונה

ן: אני אכאיב לך...תגידי לי

**אלכסנדרה לא עונה, מנסה לזוז, הוא מצמיד אותה ביתר חוזקה, משנה את הטון
ירכות אלימה**

ן: תגידי לי איך קוראים לך באמת ואני לא אכאיב לך יותר

זכאיב לה. היא נאנקת אך לא עונה, הוא מגביר את הכאב

ן(אכזרי) תעני לי
אלכסנדרה(לוחשת) אלכסנדרה...אל תכאיב לי בבקשה...
ן(מרים את החצאית שלה ונצמד אליה) מה אמרת?
אלכסנדרה: קוראים לי אלכסנדרה...בבקשה...

ן חוזר לתוכה, ידו ממששת את גופה, היא דבוקה לקיר חסרת ישע

ן: (מתנשף) שוב תגידי...שוב תגידי...עוד..אל תפסיקי
אלכסנדרה(בוכה) אלכסנדרה...אלכסנדרה...אלכסנדרה..אלכסנדרה

**זיא מתנשף במהירות, עד שגומר. עוזב אותה, מרים את מכנסיו, סוגר את החגורה,
את החולצה, מסדר את שערו מול המראה, אלכסנדרה יושבת ורועדת על המיטה, הוא
זתקרב אליה, מרים את סנטרה, מביט בעיניה**

ן: שם יפה אלכסנדרה.

יוצא. אלכסנדרה קמה, חוטפת את הכסף ויוצאת.

נמונה 6

אנה יושבת בחדר הכניסה, היא מאזינה לשירים באנגלית, מהם היא לומדת את השפה

אנה: איי לאב יו בייבי... אי לאב יו בייבי... איי ניד יו אנד יו ניד מי

מוסקו נכנס, מחפש בעיניו. רואה את אנה, פונה אליה, היא לא שומעת. הוא תולש את זאוזניות.

נבד: שאלתי, איפה כולם!

אנה: או... שלום עבד, שלום מר מוסקוביץ'... מה שלומך? דליה הלכה לקפה עם נטשה ושאר זבנות מסתובבות פה

מוסקו: כולם מדברים על הבחורה האמריקאית במכון של עבד. זו את?

אנה: כן... אני לפעמים מנסה לדבר עם לקוחות אנגלית...

מוסקו: הם אוהבים את זה?

אנה: כן

מוסקו: יופי... יופי... ובשביל מה את לומדת אנגלית אם מותר לי לשאול?

אנה: אני רוצה לנסוע לאמריקה

אנה: וושינגטון... יש לי בת דודה בווינגטון ואני אגור אצלה עד שאני אסתדר

מוסקו: וושינגטון... הייתי שם... זה היה לפני... או... איך הזמן רץ... לפני 16 שנה... הייתי

יעיר... כולם אמרו לי לך לראות את פריחת עצי הדובדבן... חשבתי שטויות, עצים יש לי

מספיק בבית אבל ביום האחרון שלי אחרי עסקה מוצלחת אמרתי נו... נלך לראות... הייתה

בר שקיעה... העצים פרחו בפרחים הלבנים האלו היפים, אנשים הלכו ככה שלווים

שבילים, דברו בשקט... כמה יפה. התיישבתי על ספסל ואני רואה בספסל מולי יושב זוג,

זיא ילדונת בת 15 משהו והוא בחור יפה, לבוש טוב ואני חושב לעצמי איזה זוג נחמד,

זמריקה... ואני מחייך אליהם ופתאום אני רואה שהבחור מסתכל עלי, אומר לה משהו

היא מסתכלת עלי וצוחקת... ואז הבחור ניגש אלי, קורץ ושואל אותי " יו לייק הר? ואני

זונה לו בטח, אז הוא אומר לי יו לייק הר טייק הר... אני מסתכל בשעון, יש עוד זמן... ככה

לייק צ'ק ובאמצע זאתי מסתכלת עלי ואומרת לי טייק מי... קח אותי אתך... החלום שלי זה

לייק בירושלים... ואני מסתכל עליה ומבין שמהבחורה הזו יצא לי משהו טוב ומסכים, זהו

לייקתי אותה... היום היא באשדוד... עדיין לא ראתה את ירושלים. ואיך את תסעי?

אנה: מהכסף של העבודה... חייבים לי כבר הרבה כסף

מוסקו: חייבים לך?

אנה: כבר גמרתי להחזיר מזמן את החובות שלי

מוסקו: לא. לא את טועה יקירתי... את חייבת לנו הרבה כסף

אנה: אבל כל חודש אתם לוקחים ממני וכבר...

מוסקו: ובנתיים מי מממן לך שכר דירה. אוכל? רופאים? בגדים? כל זה כסף... לא?

דה של אנה נשלחת בתנועה לא רצונית לעבר מוסקו הוא תופס את ידה בכוח.

מוסקו: שבי יפה... מה זה? תורידי את היד

אנה: אני רוצה שתתן לי את כסף שלי

אנה יורקת על מוסקו. מוסקו תופס אותה כוח, מצמיד אותה לקיר

מוסקו: תגידי סליחה

אנה לא עונה

מוסקו: פעם אחרונה, תגידי לי סליחה

אנה לא עונה. הוא תופס אותה בכוח, מצמיד אותה לקיר, היא מיבבת

מוסקו: רצית אמריקה? הנה לך אמריקה...

זוא דוחף אותה לאחד החדרים.

נמונה 7

ביתו של מוסקוביץ'. מוסקוביץ' הבוס נינוח, אורן ממתין לו.

אורן: אחלה חולצה.... מברזיל הא?

מוסקו: הבאתי גם לך כזאת..קח.

אורן: תודה בוס.

מוסקו: תלבש תלבש, נראה אם מתאים, רונית אמרה גדול מדי. איפה עבד?

אורן מחייג)

מוסקו: לא גדול מדי, רואה?

אורן: (למוסקו) הפלאפון שלו סגור.

מוסקו: באמת יפה... שאלה קטנה.

אורן: כן בוס.

מוסקו: עבד אמר לי שאתה שוב מסתובב אצלו ומפחיד לקוחות שנכנסים לסוניה.

אורן: בוס..

מוסקו: אין על מה לדבר אורן... אני עושה לך טובה, תאמין לי... הבחורה לא בשבילך.

אורן: אבל בוס....

מוסקו: אני אוהב אותך אורן, את הבת שלי הייתי נותן לך, עזוב אותה... תן לה לעבוד כן?

זינית(נכנסת עם כוס קפה) שלוש סוכר כן?

אורן:כן

מוסקו:יפה, יפה.

יפיקה בדלת.עבד נכנס.

בד: ... הרכב פה בכניסה... זה בסדר?
יונית: השתגעת? השכנים יצעקו
בד: עיר מחורבנת... בכל האיזור אין חנייה.
זוסקו: אז שאורן יזיז את הרכב.

נבד נותן לאורן את המפתחות. אורן יוצא, עצבני.

בד:מה יש לו זה? שוב סוניה?
זוסקו: כן. דבר איתה. תגיד לה שאם היא תעודד אותו נמכור אותה לסלים בעזה.
בד: אין בעייה בוס... נו... איך היה הטיוול כברזיל?
יונית: בסדר... בסדר גמור...
זוסקו: תביאי לעבד משהו לשתות
יונית: כרגיל?
בד: כן תודה. (רונית יוצאת) מה היא כועסת בוס?
זוסקו: ענייני ברזיל לא הסתדרו.
בד: לא מצאתם תינוק?
זוסקו: לא... (נותן לעבד חולצה) תלבש תלבש... הבאתי לך חולצה מברזיל.
בד: תודה בוס. יפה החולצה...
זוסקו: רונית אמרה יהייה קטן מדי.

נבד מודד את החולצה החדשה.

זוסקו: למה הפלפון היה סגור עבד?
בד: יש עניינים בוס.
זוסקו: (פאוזה) דבר!
בד: . זוכר את הבחורה הזאת שברחה לפני שבוע? ג'ולי...אנא עארף, היא הגישה נגדך
זלונה במשטרה

זוסקו נדרך.

זוסקו: מה יש לה עלי?
בד: בגדול היא בטח זוכרת את הקבלת פנים ואת ה...

יונית נכנסת עם המיץ לעבד.

זוסקו: את המ- מה?
בד: את האונס.
זוסקו: לכי לקניות.
יונית: מה אמרת?
זוסקו: לכי לקניות או משהו.

זוסקו ממתין שרונית תצא.

מוסקו: תמצא את הג'ולי הזאת. בשום פנים ואופן אסור שתהייה עוד עדות נגדי, מעכשיו אף אחת לא יוצאת... שרותי ליווי רק אתכם, בלי נהגי מוניות שאף אחד לא מכיר, מחכים ליד הדלת. לא יוצאות מהמכון לטיולים בשכונה. למכולת הן לא הולכות לבד. לא קונות זיגריות לבד, מובן?

אורן נכנס, מתנשף.

אורן: עד שמצאתי חנייה.
מוסקו: תביא לי את הרכב.
אורן: יש בעיות בוס?
מוסקו: רק תעשה את מה שאמרתי לך.

אורן יוצא. עבד נשאר עם מוסקו.

מוסקו: עבד רק עליך אני סומך. תמצא לי את האנה הזו, כן?
נבד: תהיה רגוע בוס... תגיד בוס... אתה זוכר שדיברתי איתך בקשר לאתר אינטרנט שאני יוצה לעשות... זה בסדר עם התקציב, נכון..?

מוסקו מלווה את עבד לדלת.

מוסקו: אין בעייה... תודה עבד. מרוצה מהחולצה?
נבד: מאוד, בוס, תודה.

נבד יוצא. מוסקו מתיישב, חושב על כל מה שנאמר לו. רונית נכנסת.

רונית: לא יפה איך שדיברת אלי לפניהם.
מוסקו: לא עכשיו רונית.
רונית: אז מתי? תמיד העניינים שלך. מתי העניינים שלנו?
מוסקו: רונית די. אני צריך רגע שקט.

נפצוף המכונית מבחוקין, מוסקו קם, ממחרר החוצה ואז עוצר, מביט באשתו וחוזר אליה, מחבק אותה.

מוסקו: רונית... הכל יהייה בסדר, אני מבטיח לך... לא שכחתי.
רונית: אני לא יכולה יותר.
מוסקו: חמודה שלי יהייה לנו ילד הכל יהייה בסדר. יהיה לנו ילד.
רונית: אל תלך בבקשה...

זוא מביט בה ויוצא. היא בוכה.

נמונה 8-

**זכון המערב הפרוע. בעמדת הקבלה דליה, השעה היא שעת בוקר והמכון עדיין
זומם למדי, דליה בודקת בקלסרים, מחטטת בניירות.
טשה נכנסת, לבושה בחלוק ונעלי בית, כוס קפה בידיה ומברשת שיער בידה השנייה.**

טשה: בוקר טוב דליה..מה קרה כל כך מוקדם?

יליה: מתי באת הבוקר?

טשה: בשבע...שבע ועשרה...זאתי היתה פה..ראתה אותי...

יליה: היו לקוחות?

טשה: לא אצלי...באתי עייפה נרדמתי בחדר...מה קרה דליה מאמי?אמא שלך כבר

התקשרה לבקש עוד כסף?

יליה: נטשה...חסרים תשעת אלפים דולר בקופה. מוסקו מאוד כועס עלי נטשה

טשה: את רוצה שאני אעבור על החשבונות?

יליה: נטשה, כמה זמן אנחנו מכירות?

טשה: שנתיים

יליה: דאגתי לך למצעים הכי טובים?

טשה: כן, מאמי...כן

יליה: את הזקנים והפסיכיים לא שלחתי אלייך נכון?

טשה: נכון דליה...נכון

יליה:שכנעתי את עבד שיתן לך לגור בדירה שכורה ואת יכולה לצאת כמה שאת רוצה,

זגריות קפה..ארוחת צהריים

טשה: נכון דליה...חבל על הזמן איך שאת עזרת לי

יליה: לקחתי אותך לרופאים, סדרתי לך בדיקות...

טשה: את היית סבבה דליה באמת סבבה

יליה מתקרבת אל נטשה ותופסת אותה בגופה

יליה: אז תגידי לי יא בת זונה למה את משקרת לי?

טשה נרתעת בבת אחת מטון קולה המלא שנאה של דליה.

טשה: אני משקרת לך דליה? אני לא משקרת לך בחיים שלי..

דליה: את הכסף הזה גנבת במשך שנתיים כל פעם קצת...ככה שאני לא ארגיש...שאף אחד

לא ירגיש

טשה: את לא צודקת דליה...אני לא..

יליה: כי את היחידה שאני סומכת עליה בעיניים עצומות ולא סופרת את הכסף שהיא

ותנת

טשה מביטה בדליה, מתקרבת אליה, מלטפת אותה, מנשקת אותה בשפתיה

יליה: עבד תכף יחזור והוא רוצה תשובות, אני פוחדת...הם יאשימו אותי...

טשה: אל תבכי דליה... הכל יהיה בסדר...אני אחזיר כל גרוש

י'ליה: את לקחת?

טשה מהנהנת. דליה נושמת לרווחה.

י'ליה: אז תני לי את הכסף בחזרה עכשיו והכל יהיה בסדר, אני לא אגיד לעבד כלום והכל היה בסדר

ואוזה.

טשה: אי אפשר דליה...
י'ליה: מה זה אי אפשר?
נטשה: אי אפשר להחזיר עכשיו
י'ליה: על מה בזבזת אותו?

טשה נוגעת בבטנה, משפילה עיניים

טשה: אני בהריון דליה, חודש רביעי...

י'ליה מביטה בה המומה

טשה: כן..הטפול הצליח דליה.. הצליח

זיא מחייכת מאושרת.

טשה: את עזרת לי אחלה דליה אבל אני חשבתי שכאן אני אחסוך מספיק וזה לא מה שהיה, עבד לוקח ממני המון, הייתי חייבת לקחת קצת מצד... אז הנה כסף שלך...בתוך בטן שלי..

י'ליה מביטה בה ואז בבת אחת סוטרת לה והיא עצמה מתחילה לבכות

טשה:אני אדבר עם עבד.. אני מכירה אותו...הוא יסלח לי דליה... ו.. אני אעבוד קשה, אחזיר כל גרוש
י'ליה: מטומטמת

היא מתרחקת לפינה שלה. נטשה ממהרת אחריה. הן מתנשקות. עבד נכנס בצעדים זהירים, מביט רואה את שתי הנשים

י'בד: שבת היום?

טשה: לא..רק קצת פטפטנו דליה ואני
י'בד: פטפטתן? לדליה היה זמן לפטפט איתך? נו דליה, מצאת את הכסף שלנו?

טשה לא עונה.

לילה: לא סיימתי לבדוק עבד, רק הגעתי ליולי
200!

נבד: כי פטפטת עם נטשה שלנו.. כן? על מה פטפטת?
לילה: שום דבר עבד, נטשה הציעה לבדוק את החשבונות..
נבד: אז היא עוזרת לך לבדוק חשבונות?
לילה: אנחנו נמצא את הטעות עבד... יהיה בסדר
נבד: תראי, אני הולך למוסקוביץ' ואני אספר לך שדליה שלנו כבר שנים משלמת שכ"ד
יורה לאמא שלה ומשלמת לה חשבונות ובילויים וכל מיני שטויות וכל זה בזכות הלוואות
שהיא לוקחת מהשוטף

הוא פונה ללכת. דליה רצה אחריו

לילה: לא.. עבד.. זה לא נכון... כל מה שלקחתי מהשוטף החזרתי.. אתה יודע את זה
נבד: אני יודע, כן אבל מוסקוביץ' לא יודע

הוא מתקרב אל היציאה, דליה מביטה בחרדה אל נטשה

נטשה: עבד

נבד עוצר, מחייך

נבד: כן נטשה
נטשה: דליה לא לקחה את הכסף
נבד: הייתה לי הרגשה כזו.. יופי.. אמת זה דבר נפלא נטשה נכון? מי כן לקח?
נטשה: אני
נבד: אז עכשיו תלכי לאן שאת צריכה ללכת ותביאי לי את הכסף ואף אחד לא ידע שום
דבר. זה יהיה הסוד הקטן של דליה שלך ושלי... הופ.. קדימה נטשינקה
נטשה: אי אפשר.. אין כסף
נבד: לא שמעתי טוב
נטשה: אין כסף עבד
נבד: אהה... ואיפה הכסף?

ואוזה.

נבד: אני מחכה
לילה: היא בהריון עבד, חודש רביעי, היא השתמשה בכסף לטיפולי פוריות ועכשיו היא
הריון

נבד מביט בהן, ובמהירות נותן אגרוף לדליה, היא נרתעת מעוצמת הכאב.

נטשה: עבד... אני אעבוד הרבה.. אני אחזיר כל גרוש שחייבת לך

**נבד לא עונה לה. שתי הנשים בחרדה איומה. הוא ניגש אל נטשה, אוחז
:סנטרה. הודף אותה, פונה לדליה**

נבד: שלא תעיזו לזוז מפה....

זן מהנהנות. הוא יוצא. שתי הנשים נשארות זו מול זו.

**טשה: אבל את יודעת שתינוק זה חלום שלי
'ליה: לא הבנת הא? זה לא מקום לחלומות.. אין!**

זטלפון מצלצל,

**'ליה: מערב פרוע שלום... כן..כן.. בטח שיש חניה, אם יש בעיה תתקשר מהאוטו ואני
סדר לך..**

זיא סוגרת את הפלפון. מתיישבת בכבדות ליד נטשה.

נמונה 9

**זדר במכון המערב הפרוע. סונייה מסדרת את המיטה.
אורן נכנס, היא לא רואה אותו והוא מביט בה, מחייך, בידו שקית, בידו השנייה זר
זרחים. סוגר את הדלת. סונייה מסתובבת אליו, רואה שזה הוא ונרגעת
הוא מושיט לה את זר הפרחים. היא לוקחת את הזר ומנשקת אותו, מחייכת**

**זוניה: בשבילי? תודה אורן.. איזה יופי... הרבה זמן לא הביאו לי פרחים
אורן: את נראית נהדר סוניצ'קה
זוניה: בשביל מה הפרחים? יש חגיגה?**

עמה את הפרחים בתוך כלי קטן ומעמידה על השולחן ביניהם.

אורן: יש חגיגה

זונייה: מה החגיגה?

אורן: את לא זוכרת?

זונייה: לא...

אורן: תתאמצי סוניה

זונייה: לא יודעת מותק שלי.. לא יודעת

אורן: למי יש יום הולדת היום?

זונייה: לי... נכון.. איך זכרת? אפילו אני שכחתי יום הולדת שלי

אורן: ו...

זונייה: ו...

אורן: וגם לי... זוכרת? ספרת לי לפני חצי שנה שהיום הולדת שלך היום ואמרתי לך...

זונייה: אמרת איזה קטע... גם אני... נכון.. אתה היום בן 28, נכון?

אורן: נכון

זונייה: אני יותר זקנה ממך

אורן: לא סוניצ'קה את צעירה... את יפה...

זונייה: אז באת לחגוג יום הולדת איתי אורן?

אורן: יש לי גם מתנה...

זוא מושיט לה את השקית, היא מחייכת, שמחה

אורן: בכל החנויות חיפשתי עד שמצאתי

זוא שם את הדיסק, שיר מרגש מילדותה של סוניה ממלא את החדר

זונייה: גם את זה זכרת?

אורן: כל מה שקשור אלייך אני זוכר

זונייה: תודה אורן.. תודה.. עשית אותי שמחה ביום הולדת שלי

זם שניהם מקשיבים.

אורן: אמרת לי שזה השיר שאת הכי אוהבת.. שאבא שלך היה שר עם התקליטים

זונייה: כן...

אורן: את מתגעגעת הביתה שלך?

זונייה לא עונה, אורן מתקרב אליה, מחבק אותה, סונייה מתנתקת וסוגרת את

זמוסיקה

זונייה: תודה אורן זה יפה מאוד... (קמה) אני עייפה אורן... אני רוצה להתרחץ ולישון

זצת, עוד מעט לחץ

אורן: סוניצ'קה..אני רוצה לדבר איתך...תקשיבי לי..את מקשיבה? ... אני רוצה לקחת אותך מפה סונייה קנה לך בגדים... חיים אחרים סוניצ'קה..אולי יהיה לנו ילד קטן...דברתי עם מוסקוביץ', הוא מסכים סונייה...את יכולה להיות חופשייה...איתי...את אוהבת אותי נכון? נכון? זונייה: מוסקוביץ' הסכים?
אורן: כן...סוניצ'קה הוא הסכים,אני אעבוד בשבילו עוד שעות, יחזיר את העבודה שלך

זונייה המומה, מהרהרת, אורן מביט, מחייך, מושיט את ידו ומלטף את שערה

אורן: סוניצ'קה..מה את אומרת?
זונייה: אני יכולה פשוט לקום וללכת?
אורן: כן
זונייה: ויתנו לי את הדרכון שלי?
אורן: בטח בטח...הוא יהיה אצלי...
זונייה: וכסף הביתה? איך אני אשלח כסף הביתה?
אורן: יש לי חבר שיש לו מרפאת שיניים הוא צריך פקידה...את יודעת להיות פקידה נכון?
זונייה: להדפיס ככה? (צוחקת)
אורן: כן וקצת חשבונות.

זונייה צוחקת.אורן שמח.

זונייה: בטח יודעת חשבונות (שוב צוחקת) יודעת גם להגיד יפה...השיננית מקבלת משעה זמש...ככה טוב להגיד?
אורן: מצויין...זה בדיוק מה שהוא צריך...

גם צוחקים. אורן מאושר.

סונייה: מה אתה רוצה?
אורן: כלום סונייה...כלום..זה אני ואת ביחד..זה הכל..אני רק רוצה שתאהבי אותי..

זיא מביטה בו, מתקרבת אליו, מלטפת אותו ברכות, הוא מחייך, מנשקת אותו על שפתיו, מחרמנת אותו

אורן: די מה את עושה?
זונייה: תכף יגמר הזמן שלך
אורן: אבל אני לא באתי בשביל זה...את שמעת מה שאמרתי נכון?
זונייה: באמת אורן...זה בדיחה קטנה...צחקנו..עכשיו אתה תלך לעבודה שלך ואני יעבודה שלי
אורן: אבל סונייה...אולי לא הבנת אותי...אני..
זונייה: אני לא צריכה אחד כמוך אורן
אורן: מה אמרת?
זונייה: אתה סתם...אני צריכה גבר אמיתי
אורן: ואני...מה אני?

אזנייה: אתה נחמד אבל לא שווה כלום

אורן מתקרב אליה ומרביץ לה. מביט בה ויוצא. סונייה מתיישבת על המיטה שלה
הת רגש.

10 נמונה

זכון המערב הפרוע. עבד נשען חסר סבלנות. פותח טלויזיה, ערוץ אחד, סוגר. מצית
אגריה, משעמם לו מעלעל במגזין של דליה. גבר במדים יוצא מהחדרים לתוך הכניסה
דרכו החוצה, סוגר את חגורתו, מבטו של עבד חולף עליו, עיניהם של שני הגברים
פגשות.

בד: דן? אני לא מאמין... סג"מ דן... כיפ חאלק דן?

ין לא מזהה בהתחלה, פונה ללכת

בד: סג"מ דן ממסייעת 342...

ין: עבד?

בד: כן עבד... בטח עבד... אז אתה עוד בצבא?

זחבק את דן.

ין: בקבע...

בד: סחטיין קבע... בחייאת אלוהים... דן הסג"מ... איזה עולם קטן

ין: אז מה שלומך עבד?

בד: ככה טוב, מתחזקים... מה אתה עושה פה?

ין: (מחייך) נו... נפטר מקצת לחץ...

בד: לא נשוי?

ין: לא עוד לא... ואתה.. מצאת לך איזו פטמה?

בד: פטמה? לא... לא... אני עדיין לא רוצה פטמה, אולי אחר כך אינשאללה

ין: אז מה אתה עושה פה?

בד: נפטרים מהלחץ כמו שאמרת... איזה עולם קטן שככה נפגשים

ין: יופי עבד.. אתה נראה טוב... תזמין אותי לחתונה שלך, נבוא.. כל החברה... נצחק כמו

זו.. יאללה.. ביי

זונה לצאת

בד: ד"ש לאחותך היפה

ן(חוזר) אתה אל תדבר על אחותי
בד: למה לא? היפיפיה של השבתות, איך היתה ילדה יפה בת 14, יושבת ככה עם ההורים
שלך היפים, והיו לה ציצים קטנים... בטח עכשיו היא משהו משהו הא?
ן: אתה יודע מה אני זוכר מהשבתות? (צוחק) שאף אחד לא בא לראות אותך או לבקר
אותך... כי מי מבקר משת"פ?.. איך היינו משאירים לך קצת בורקס וחומוס ואתה היית
מתנפל וכולם היו אומרים הוא אוכל כמו כלב ערבי

נבד צוחק.

בד: כלב ערבי הא?
ן: כלב זו מילה גדולה, נגיד כלבלב...
בד: אני דן הסג"מ לא הולך לזונות, אני לא צריך זונות כל אישה תשכב איתי
ן: מה אתה אומר? !
בד: יש לי שלושה מכונים באשדוד ואחוזים במכון הזה... הכסף שאתה שלמת לה? הופ
יכיס שלי... בכסף הזה אני קונה לי פלסמה, דירה יפה במרכז ת"א, מרצדס... אני חי יפה
זעלובים כמוך ועוד שנה שנתיים אני יהיה פה הבוס הגדול... (צוחק) הערבי הקטן יהיה
בוס הגדול והיהודי הגדול יהיה הזין הקטן

ן זועם מתאפק

ן: אז נשארתי ערבי? ספרו לי שלא רצו לגייר אותך
בד: נו מה לעשות סג"מ דן... לדת שלכם מתקבלים רק יחידי סגולה...
ן: רק שתדע עבד... זה אנחנו, החברה ביחידה שמענו שאתה רוצה להתגייר ונבהלנו,
'ברנו עם כמה אנשים, מכנו קצת בחוטים, סדרנו שתשאר ערבי לנצח... יום טוב יא עבד
בד: אני עוד אזיין את אחותך

נבד כמעט וממהר אחריו להכניס לו אבל מחזיק את עצמו בכל כוחו. נשען על הדלפק נרגע. דליה נכנסת

לילה: הכל בסדר עבד? אתה לא מרגיש טוב?
בד: הכל בסדר, (ממהר לסדר את עצמו) איפה הבנות שלך?
לילה: עובדות עבד... כולן עובדות
בד: אנחנו לא רוצים עוד צרות
לילה: אני מבינה עבד... אני מבינה... אף אחת לא מטיילת עבד. אני מבטיחה... בוא תשתה
ןפה.
בד: פעם אחרת

הוא יוצא. טלפון מצלצל. דליה עונה. : מערב פרוע שלום. לא לא אין בעיה של
זנייה... יש חניון ליד השאורמה... או כרטסי חניה... כחול לבן... המדרכה כחול לבן...

נמונה 11

אנה (ג'ולי) יושבת באור.

אנה: אני באתי מכפר קטן קוסטטי, זה במולדוביה, החלום שלי היה להיות רקדנית... היה לי בגד ורוד ונעליים קטנות כאלו יפות והייתי עושה הופעות לשכנים ולחברים שלי... ואז שכבר הייתי בת 12 עבדתי במפעל של הנשק איפה שכל הזקנים היו בוכים אי אי איך נמוניזם היה יותר טוב, פגשתי שם את ולדימיר והוא אמר לי שיש לי רגליים שגוען והוא מאוד רוצה שגלך יחד לפיקניק ויש לו המון דברים טעימים ואני יראה לו את הרגליים שלי... אז ככה הלכתי איתו לחדר, הוא אמר לי שאני ילדה נחמדה ויש לי יופי של רגליים נתן לי שוקולד וקולה. אני מאוד אוהבת קולה, גם מיכל יודעת את זה. וכמו שאתם בטח מנחשים הוא רצה לעשות לעצמו פיקניק ואני הייתי הארוחה שלו. ואחר כך הוא נתן לי 'צאת מהחדר רק בתנאי שמחר אני אבוא עוד פעם והוא יביא חברים נחמדים ואם אני לא אבוא הוא ירביץ לאמא שלי ואם אני כן יבוא הוא יתן לי עוד קולה ואז באתי כל ערב והוא הביא את החברים שלו והם אמרו ילדה בת 12 מפותחת יופי ויש לה רגליים שגוען ואז יום הולדת שלי הוא אמר שעושים לי החברים הפתעה גדולה ולוקחים אותי למקום חדש אסור לי להגיד כלום לאמא שלי כי אחרת יראו לה מה זה, אז בלילה לקחתי את הדברים שלי וברחתי מהבית כי לא רציתי שירביצו לאמא שלי והם לקחו אותי באווירון והדיילת זיתה נחמדה ואמרה ילדה מה להביא לך לשתות ואני שתיתי קולה כי זה מה שאני הכי אוהבת ואחר כך הגעתי לארץ אחרת אבל לא ראיתי אותה כי שוב סגרו אותי בחדר והביאו לי מיני אנשים והם כל הזמן אמרו ילדה נחמדה עושה מה שאומרים לה...

ענת ניתן לראות שהן במקלט ומיכל יושבת מול אנה. אנה רואה שמיכל מנגבת דמעה.

אנה: (מחייכת) נו... לא צריך לבכות מיכל.. לא נורא

מיכל: זו תהיה עדות חשובה מאוד אנה

אנה: באמת? כי אני יכולה גם ספור של נטשה, אבל חשבתי ספור של סונייה יותר טוב

מיכל: מי זו סונייה?

אנה: אישה ממכון שלי... ספור יפה?

מיכל: זה לא הספור שלך?

אנה: לא, מה פתאום, שלי לא מספיק טוב... לא מספיק דרמטי...

מיכל: אבל הוא שלך. מה לא מספיק דרמטי?

אנה: הספור של סונייה יותר טוב, לא?

מיכל: אבל הוא של סונייה

אנה: (לפתע נבהלת)... את לא תגלי נכון... את לא תגלי... בבקשה. מיכל... אני יעשה לך

ייביסיטר לילדה... את לא תגלי נכון... נכון... בבקשה (מחבקת אותה) במילא אף אחד לא

גבדיל... בבקשה...

נמונה 12

קדונלד. רונית יושבת שם עם טרנינג אופנתי. מולה ערימת מזון ענקית והיא טוחנת, זוכלת ובוכה. יורי יושב כמה שולחנות ממנה ומביט בה.

יונית: מה אתה מסתכל עלי?

זוא קם ומושיט לה מטפחת. היא מעיפה את המטפחת

יונית: חוצפן... לך ממני...

ורי: סליחה

זוא מרים את המטפחת ומתרחק ממנה. חוזר למקומו, יושב, אך מתבונן בה, היא שבה לבכות, הוא מביט בה, היא מרימה את עיניה הוא שוב מציע לה את המטפחת, היא מהנהנת, הוא גותן לה, היא מוחזה את דמעותיה

ורי: צריך לבכות. לבכות טוב

יונית: טוב לבכות?

ורי: דא... דא..

יונית: הלכתי לקאנטרי, כמו תמיד שחיתי חמישים בריכות אחר כך נפגשתי עם המאמן, שייתי מסאז', התקלחתי, נכנסתי לאוטו ופתאום... אני פה... אוכלת...

ורי: סבבה

יונית: סבבה?

ורי: חיים קשים סבבה לבכות

יונית צוחקת. יורי אף הוא מחייך.

יונית: שנה לא צחקתי, פתאום אני צוחקת

ורי: לצחוק זה טוב

יונית: כן...

ורי: בגלל יורי צוחקת

יונית: כן

ורי: אז למה בוכה?

יונית: בגלל בעל בוכה בגלל רוסיה צוחקת

זוא צוחק.

יונית: אתה רואה את הבטן שלי?

ורי: רואה... כן

יונית: בטן ריקה

ורי: אין אוכל?

יונית: יש אוכל

ורי: אין כסף?

יונית: יש כסף, הרבה כסף יש

ורי: אין אהבה?

יונית: אין ילד, רוסייה, אין ילד, בבטן הזו לא יגדל ילד
ורי: אין ילד... זה עצוב

ואוזה.

זו מוציא מכיסו תמונה של אלכסנדרה ומראה ליונית.

ורי: זה אלכסנדרה שלי.. ילדה שלי
יונית: אז לך יש ילדה משלך... מה אתה מבין? אתה לא מבין אותי.. אתה לא...
ורי: ילדה שלי.. הלכה
יונית: הלכה? מתה?
ורי: מתה? לא מתה... ברחצה פוף... אני בא לישראל לחפש ילדה אני... אני מחפש ילדה כל
ום, עוד מעט.. תבוא מחר... ביום שלישי... אני רוצה ילדה אני בבית אני...
יונית: זה נורא... בסוף אתה תמצא אותה.. אתה תראה בסוף תמצא אותה
ורי: היא עבודה, ראבוטה.
יונית: ילדה טובה.. זה יפה שבנות עוזרות להורים שלהם
ורי: לא.. נייט... זה לא עבודה טוב.. זה עבודה רע... כסף לא טוב... בחורים...

יונית מביטה בו, כעת היא מבינה.

יונית: אוי ואבוי

ורי: אוי ואבוי

זו מביטה בשעון. מסדרת את עצמה, קמה, פונה לדרכה ואז חוזרת.

יונית: תן לי את התמונה

זו מביט בה מופתע ונותן לה את התמונה

יונית: אני אבדוק, תחכה לי פה עוד שבוע באותה שעה.. כן?
ורי: עוד שבוע.. באותה שעה.. תודה גברת...

היא יוצאת.

נמונה 13.

זדר במלון. שעת ערב.

חדר במלון נמצא מוסקוביץ' על השולחן בקבוק יין בדלי קרח וקערת פירות. מביט זשעון. דפיקה על הדלת, לתוך החדר נכנסת בחשש נטשה. לבושה בבגדים סולידים.

זוסקו: בואי כנסי... אני לא אעשה לך כלום...
טשה: אני לא דואגת אדון מוסקוביץ'
זוסקו: את גראית נחמד ככה...
טשה: תודה...
זוסקו: כאילו כל החיים שלך את מסתובבת בסוויטות. של בתי מלון..
טשה: הלוואי...
זוסקו: שבי..

זיא מתיישבת על קצה הספה, הוא עומד מעליה

זוסקו: יין?
טשה: לא תודה...
זוסקו: יפה...יפה...אולי פרי?
טשה: לא תודה..אכלתי
זוסקו: יש הרבה ויטמנים בפירות
טשה: כן...אני יודעת

זתיישב לידה, נינוח

זוסקו: אז איך העבודה נטשה?
טשה: ברוך השם מר מוסקוביץ' לא חסר
זוסקו: צוחקת הא? יפה...יפה...במכון של עבד מטפלים בך יפה?
טשה: כן כן..אין תלונות..דליה נחמדה אלי מאוד וגם עבד
זוסקו: הטלויזיה עזרה לכן?
טשה: כן , תודה רבה...עכשיו אני יודעת על החופשות ברשת ישראל ובמלון לוטראקי וון
זוסקו: (צוחק) אני שמח שאת מרוצה...אז מה נטשה, איך את מרגישה?
טשה: בסדר גמור מר מוסקוביץ'
זוסקו: יש אצלכם במשפחה מחלות תורשתיות?
טשה: לא..לא מה פתאום
זוסקו:את לא מצ'רנוביל
טשה: מה פתאום
זוסקו: מחלות לב?
טשה: לי יש גנים בריאים מר מוסקוביץ'...ולמה פתאום כל כך מעניין אותך בריאות שלי זר מוסקוביץ'?
זוסקו: את מפחדת ממני נכון?
טשה: זה לא רגיל לקרוא לבחורה ללכת מהמכון לסוויטה בשביל לדבר
זוסקו: אז את מפחדת...יש לך סיבה לפחד נטשה?
טשה: אני לא פוחדת...אני חוששת..
זוסקו: ולמה את חוששת?

טשה: אני שואלת את עצמי למה הבאת אותי לפה
זוסקו: עלייך אני שומע רק דברים טובים
טשה: אני שמחה מר מוסקוביץ'
זוסקו: את יפה, אני מבין למה הלקוחות אוהבים אותך
טשה: אני אוהבת עבודה שלי, אין לי תלונות
זוסקו: ובכל זאת את חוששת, אז בטח יש לך סיבה נכון?

טשה לא עונה.

זוסקו: אני רוצה לשמוע
טשה: אני הבטחתי לעבד שאני אעבוד קשה ואחזיר כל גרוש
זוסקו: ומה עבד אמר?
טשה: שהוא ידבר איתך... אדון מוסקוביץ' אתה בעצמך אמרת שאני יפה ולקוחות אוהבים אותי... אני גם אוותר על הדירה... אני אגור עם בנות... אני מוכנה גם לעשות דברים אחרים... לנקות... לעשות חשבונות, פעם הייתי מזכירה אני יודעת לעשות חשבונות
זוסקו: בן או בת?
טשה: אני עוד לא יודעת... עוד שבועיים סריקת מערכות
זוסקו: סריקת מערכות, יפה יפה נטשה

זוא קם, סב סביבה, היא מפחדת

זוסקו: את מפחדת ממני עדיין
טשה: אתה לא רוצה להרוג אותי?
זוסקו: נטשה... את פרח... למה שאני אהרוג פרח יפה כמוך?
טשה: עבד אמר... הוא אמר שאתה תהרוג אותי ואת דליה ואולי גם אותו
זוסקו: עבד הוא בחור דרמטי נטשה... אני כבר מזמן סלחתי לך
טשה: סלחת לי?

זוא מוזג לשניהם, מקיש כוסו בכוסה, היא מתקרבת אליו

טשה: מה שאתה רוצה אתה יכול לסמוך עלי... אני אתה יודע... דיסקרטיות...
זוסקו: דיסקרטיות זו תכונה טוב... אה... את חשבת... לא מתוקה שלי... זה לא מה שאני
זחפש...
טשה: אני יודעת להכיר תודה מוסקוביץ'
זוסקו: את יודעת, אשתי לא יכולה להביא ילדים
טשה: זה עצוב
זוסקו: כן, היא עצובה מאוד, קשה לה וגם לי קשה, אני והיא חברים מילדות גדלנו יחד
טשה: אני מבינה... אתה רוצה אני אברר בשבילך תינוקות ברוסיה?
זוסקו: ניסינו נטשה... ניסינו הכל... נסענו לברזיל... לרומניה... יש הרבה בעיות ואני לא יכול
להסתבך בחו"ל

זוא מתקרב אליה, אווזו בסנטרה מביט בה, בבת אחת היא מבינה

טשה: לא מה פתאום... מה פתאום

זיא מתרחקת, הוא תופס אותה בידה בחוזקה.

זוסקו: זה לא עסקה רעה נטשה

זנסה לברוח מהחדר, אבל הדלת נעולה, היא דופקת בכוח על הדלת, הוא שלו, מתקרב אליה לאטו לא ממהר

זוסקו: תקשיבי לי נטשה]

נטשה:.. אני לא אתן ילד שלי...

זוסקו: את לא צריכה לעבוד יותר לעולם, אני אקנה לך דירה, אסדר לך ניירות, אתן לך זכום יפה ואחרי הלידה את תלכי לדרך שלך מאושרת וחופשייה ותוכלי לעשות עוד ילד אם תרצי

טשה: מר מוסקוביץ' אני רוצה את הילד הזה

זוסקו: מה יש לך לתת לו נטשה? את זונה... הילד יגדל עם זונות, עם סרסורים, סמים מחלות, לא יהיה לך גרוש לתת לו לבית ספר, לצעצועים, כל מה שהוא יראה זה את אמא שלו מזדיינת בשביל האוכל שלו... זה חיים לילד?... אצלי הוא יהיה מאושר...

טשה: לא יהיה לו אמא

זוסקו: האמא שלו לא תהייה זונה!

זיא מניחה את ידיה על כתפיו, מנשקת אותו, שולחת יד לחזה שלו, שמה את ידו על שלה

טשה: אתה מחבב אותי נכון מר מוסקוביץ'? אני רואה בעיניים שלך שאתה רוצה אותי, אני יואה את זה מרגע אני נכנסתי לחדר הזה (מחרמנת אותו) למה שאתה ואני.. אני אתה...נהיה ביחד...אתה תעזוב את האישה שלך ותהיה איתי...נגדל ילד שלי ביחד, אתה זהיה אבא, אני אהיה אמא...אתה רוצה נכון? אני מרגישה בגוף שלך...

זוא נרתע במהירות.

זוסקו: די! מספיק עם הקשקושים הרומנטיים שלך..

טשה:..אני אומרת לא נותנת וזהו...

זביט בה מתקרב אליה.

זוסקו: אני מצטער... זה לא נתון למשא ומתן,

זיא מתקרבת אליו כמעט כורעת ברך מולו.

טשה: בבקשה מוסקוביץ'... בבקשה הכל אבל לא את הילד

זוסקו: נטשה... באמת...אני מבין אותך

טשה: מבין אותי (מרביצה לו) אתה מבין אותי? זה הילד היחידי שיהיה לי, לא יהיה לי
נוד ילד
זילד הזה הוא נס...עשר שנים אני מחכה לו..אמרו לי תבואי לישראל שם רופאים
זובים...זה הילד היחידי שהיה לי בבקשה..בבקשה...אל תיקח לי אותו...למה...למה מכל
זתינוקות בעולם אתה רוצה דווקא את הילד שלי?

**היא מתפרצת ולראשונה בוכה. הוא מתקרב אליה מלטף את שערה, את פניה, מביט
ה ומלטף, מביט בה ומבין, לא אומר מילה.**

טשה: בבקשה...בבקשה...(מלטפת אותו, הוא כמעט מתרכך) אתה איש טוב..אני
ודעת..אתה איש טוב...

זשקט נמשך עוד רגע

זוסקו: (קם בבת אחת)החדר הזה הוא שלך עד שנארגן לך דירה, תכף תגיע בחורה
שתעזור לך בקניות וכל מה שצריך, תקני בגדים ומה שאת צריכה...

אמצע המשפט הוא מפסיק לדבר ויוצא, הדלת ננעלת מבחוץ נטשה בוכה.

14 נמונה

**ית קפה בעיר, שעת צהריים.
שירי ועבד יושבים ליד השולחן, שותים קפה.**

בד:אני אוהב פגישות בבתי קפה
שירי: גם אני...התמונות מכוערות לא?

זפנה את מבטה לתמונות שעל הקיר, גם עבד מסתכל

בד: דווקא חשבתי שזה בסדר...
שירי: אתה יודע איך הוא השיג את התערוכה פה בקפה? הוא שכב עם בעלת הבית...הכל
קשרים מחורבנים...כל המוזיאונים...כל הגלריות אותו חרא...הם כולם חונטה...זה מה
שהם

בד: לא תולים את העבודות שלך שירי?
שירי: הם לא מבינים כלום...הקונספציות שלי נועזות מדי בשבילם...אני עוד אראה להם...
בד: אני בטוח...את תצליחי אני אומר לך
שירי: תודה...אבל בנתיים סתם...לא חשוב...אני שמחה שאהבת את העבודות שלי,מר גולן
בד: עבד,עבד גולן, זה אני...טוב שירי...אז ככה. אני צריך אתר אינטרנט
שירי: כן...

בד: ראיתי את העבודות ששלחת לי... אני מרוצה ממה שראיתי, זה בדיוק מה שאני רוצה
וצלי באתר... שיהיה אמנותי... שהצבעים יהיו יפים, שתהיה מוסיקה כזו יפה... שבן אדם
שמסתכל באתר, ירגיש משהו מיוחד, שזה ירגש אותו
שירי: כן... בטח... אני מה זה מבינה... אז איזה סוג של אתר אתה רוצה?
בד: יש לי דוגמא, אני אראה לך ורק שתדעי שאני רוצה ששלנו יהיה יותר טוב

זוא פותח את המחשב שלו, מקליד. האתר עולה.

שירי: (המומה) מה זה?
בד: יפה הא? ועכשיו תראי

זוא מקליד שוב

עבד: מתחת לכל אישה כאן... כתוב את הכינוי שלה... הנה שרלוט, מישל, ורוניק... הם בקטע
צרפתי... את רואה הנה המשקל, הגובה והתעריף שלה וכאן יש גם וי איי פי... שזה הבנות
זכי יפות... פצצות... כזה אני רוצה אבל יותר יפה... ולא רק בעברית... אני רוצה באנגלית
צרפתית... הם חושבים בקטן... אני כבר בדור שלישי... מבינה אותי?... פה חם ונעים הא?
כון? אבל בן אדם נגיד יושב בלונדון... ככה קצת קר וגשם בחוץ... החברה שלו עזבה אותו
הוא מבואס הוא ככה בא לאינטרנט... מגיע אלינו מסתכל על הבחורות... כל כניסה כזו
'ולר, אחרי דקה וחצי מכניסים אותו לחדר יפה כזה מקושט, שם עומדת הבחורה, והיא
זציעה לו לראות אותה בסרט, ועכשיו שהכל מתחמם היא עוצרת כל חצי דקה... דולר... עוד
זצי דקה דולר... והבן אדם קונה כי הוא כבר לווהט וכבר לא קר בלונדון, נעים... את איתי
שירי?

זיא קמה ומתחילה ללכת.

בד: אני אשלם לך עשרת אלפים דולר

שירי נעצרת.

שירי: עשרת אלפים דולר? לא... אני מצטערת: נשים לא צריכות לחיות ככה... זה... זה...
בד: ניצול? אל תדאגי... משלמים להם יופי... דואגים להם... יש ביטוח בריאות, יש חופשות,
זלושים לחג... כמו בכל עבודה... הן אוהבות את העבודה שלהן... עובדה! הם באות מרחוק
יעבוד אצלנו... אף אחד לא מכריח אותן.
שירי: סליחה אני מצטערת... תודה על הקפה
בד: לא אמרתי שאני משלם לך על הקפה
שירי: הא... סליחה... אז הנה...
בד: תראי שירי, ככה הייתי זורק אותך מכל המדרגות כמוך יש מאה, אבל מה? אח שלך
זמר לי שאת צריכה עבודה ואני מחבב את אח שלך
שירי: אתה מכיר את דן?
בד: כן... הרבה זמן... מכיר את דן
שירי: מאיפה?
בד: הוא לקוח מאוד נאמן שירי, הוא מאוד מסור לבנות שלנו

לאח שלך יש בעיות עם: **נמחק**
נשים...קשה לו...אז הוא בא
אלינו והבנות עוזרות לו...זה
לא רע לעזור לאנשים כמו אח
שלך...כך הוא יעבור בשקט
את המשבר שלו ואחר כך
ירגע ויתחתן ויהיו לו ילדים
כמו כולם...בנתיים הוא מה
שנקרא בטיפול אצלנו...

שירי: דן הולך לזונות?
בד: נו מה לעשות...שירי, אני אארגן לך תערוכה במוזיאון תל אביב,
שירי: אתה לא יכול לסדר לי תערוכה
בד: את טועה, אחד בכיר שם הוא לקוח ותיק שלנו והוא יהיה מוכן לתת הרבה תמורת
'יסקרטיות אם את מבינה מה אני אומר

אונה.

שירי: אני הייתי שמה רק שלוש נשים בעמוד, לא יותר
בד: אני רוצה שש
שירי: שש זה צפוף מדי...שלוש. דבר שני, ב-וי איי פי לדעתי...כל אחת בנפרד
בד: בנפרד? אבל...
שירי: זה מעלה את היחודיות ואני לא הייתי שמה לבבות
בד: בלי לבבות?
שירי: זה קיטש, אני רוצה יותר אבסטרקט...משיחות צבע...צלליות...
בד: אני אוהב קיטש, כולם אוהבים
שירי: אני לא מוכנה לעשות עבודה בנאלית...
בד: את מוצאת חן בעיני שירי...כמו אח שלך...בחורה שיודעת מה טוב בשבילה...אולי את
יעבה?
שירי: כן קצת
בד: אז תזמיני לך מה שבא לך..תפנקי את עצמך...למה לא?
שירי: למה לא באמת?
בד: ואל תשכחי למסור לאח שלך ד"ש ממני הא? ספרי לו שנפגשנו הוא ישמח

15 נמונה

זקלט נשים. שעת יום.

**טשה, סונייה ואנה, יושבות יחד. נטשה ואלכסנדרה אוכלות במבה, סונייה מברישה
את שערה שוב ושוב, אנה מהלכת עם שיחון אנגלי, עושה פוזות**

אנה: האו דו יו דו?...לא...הלו...האו דו יו דו?...נטשה...הלו...האו דו יו דו?
טשה: איי ורי בד טנק יו...האו דו יו דו?
אנה: איי אם...את לא יכולה להגיד איי ורי...איי אם...
טשה: איי אם ורי בד...
אנה: ורי גוד...ורי גוד
זונייה: אולי די כבר?
אנה: אנד וואט איז יור ניים ליידי?

זונייה לא עונה לה.

אנה: מיי ניים איז... מי ניים איז סונייה
זונייה: תסתמי כבר
אנה: איט איז איי ביוטיפול דיי... איי ווד לייק איי רום וויפ איי ויוו... קן איי הב מור קופי
עליז?
זונייה: דיי כבר... מספיק את משגעת אותי.. רום וויפ איי ויוו?... קופי?... איפה את חושבת
שאת נמצאת?
אנה: איי אם אין ווישנגטון,
זונייה: מטומטמת
אנה: איי אם נוט מטומטמת ומחר במשפט אני נותנת את העדות שלי ונוסעת לאמריקה
זונייה: את לא תראי את אמריקה אפילו בחלומות.. אני יודעת אם מי יש לנו עסק... המשפט
יא בכיס שלך
אנה: אנחנו ננצח... אני מרגישה את זה, במיוחד אחרי שנטשה באה... אפילו מיכל אמרה
שהספור עם התינוק הוא הכי טוב וזה מה שבסוף יכניס אותו לכלא
טשה: מתי הנודניקית באה?
אנה: אין תן מינסטס... ורי סון

מקלט נכנסת סוטלנה, הן לא מכירות אותה. נבהלות

זוטלנה: שלום.
טשה: (מוטרדת) איך נכנסת?
זוטלנה: אמרו לי לבוא לכאן בעשר... קצת הקדמתי... אבל הדלת הייתה פתוחה
זונייה: מטומטמת אנה... לא נעלת את הדלת? כל אחד היה יכול להכנס...
אנה: שכחתי... סורי

זונייה קמה

זוטלנה: אני נעלתי אחרי
זונייה: אני אבדוק בכל זאת.

וצאת.

אנה: מי את?
זוטלנה: אני סוטלנה
אנה: יו דונט סיי
אלכסנדרה: אל תתיחסי אליה, היא חושבת שהיא נוסעת לאמריקה
אנה: איי דו גו טו אמריקה
טשה: אז מה את עושה כאן?
זוטלנה: מי את?
טשה: מה אכפת לך?
זוטלנה: סתם... אני אמרתי איך קוראים לי...
אנה: מיי ניים איז...

זונייה חוזרת

זוניה: מה את אומרת לה? את יודעת מי היא? אל תגידי כלום
זוטלנה: אמרו לי שמיכל מחכה לי, איפה מיכל?

זוניה: מאיפה באת?

זוטלנה: מאשדוד... ממכון באשדוד... ברחתי, הייתי במשטרה... שמו אותי כמה ימים
מעצר, אחר יומיים הגיעה לשם מיכל והציעה לי לבוא לפה... היא אמרה שפה אני אוכל
להיות כמה שאני רוצה...

טשה: בתנאי שתשתתפי בחוג דרמה כל יום שני בשש

אנה: ותסדרי את המיטה בשמונה ותאכלי בתשע

זוניה: ותקפלי את הכביסה

טשה: והעיקר שתאמיני בעצמך

זן צוחקות. גם סוטלנה צוחקת. האווירה כביכול מפשרה.

זוטלנה: היא אמרה לי גם שמי שבאה לכאן רוצה להעיד נגד הסרסורים בבית משפט וכאן
לא יגעו בנו

זוטלנה: אתן הולכות להעיד?

אנה: או יס... אנד אפטר... ניו לייפ אמריקה...

זוניה: מה קורה לך אנה? תשתקי, את יודעת מי היא... את מכירה אותה?

אנה: מה יש לך? היא כמונו...

זוניה: איך קוראים לבוס שלך?

זוטלנה: עבד

אלכסנדרה: הערבי?

זוטלנה: כן

זיכל נכנסת עם חיוך.

זיכל: בוקר טוב... (לסוטלנה) את פה? איך נכנסת?

זוטלנה: דלת פתוחה...

זיכל: אתן השתגעתי?

אלכסנדרה: השוטר בא לשאול אם הכל בסדר ואני שכחתי...

זיכל: אז איך הגעת מאבו כביר לכאן?

זוטלנה: שוטר בא, אמר בוקר טוב סוטלנה הולכים הביתה ולקח אותי

זיכל: ככה? זה ממש לא בנהלים... אני אדבר איתם... ברוכה הבאה סוטלנה...

זוטלנה: שלום...

זיכל: אז קודם נעשה קצת תרגילי חימום והכרות אחר כך הכנה לחקירת הנגד של המשפט

שלכן מחר... מתרגשות נכון? תאמינו בעצמכן, מחר זה היום הגדול שלנו... בואו נסדר

מעגל... אנה... תניחי את המילון... קדימה בנות מעגל... לתת ידיים וסיבוב ביחד... מהר... יותר

זהר... יותר מהר וכשאנחנו עוצרות כל אחת אומרת מה מפחיד

אותה... סיבוב... סיבוב... וסטופ. נטשה?

טשה: מוסקוביץ'

זיכל: סיבוב... סיבוב... סיבוב... אנה

אנה: איירפלנס

זיכל: סיבוב... סיבוב... מהר... יופי... סונייה...
זונייה: קולה...
זיכל: סיבוב... סיבוב... סוּטלנה
זוטלנה: מוות

זיכל עוצרת בבת אחת ממהרת אל סוּטלנה ומחבקת אותה

זיכל: ...סוּטלנה.. את לא תמותי.. את מבינה אותי? את לא תמותי...
זוטלנה: או שכן או שלא...
זיכל: אם הגעת לכאן זה מוכיח שאת אמיצה... את לא תמותי.. את תלחמי כי החיים שלך שווים נכון?
זוטלנה: או שכן או שלא
זיכל: כן... הם שווים.. כמו של כולם, כמו שלי...
זוטלנה: חיים שלי לא שווים
זיכל: אמרת לי שיש לך ילד?!
זוטלנה: כן...
זיכל: איך קוראים לו?
זוטלנה: ניק...
זיכל: בן כמה ניק שלך?
זוטלנה: שלוש ושלוש חודשים
זיכל: הוא צריך אותך.. את מבינה אותי... תלחמי בשבילו... מבינה אותי? בשבילו טוב?

זוטלנה לא עונה. היא בוכה. נטשה מתקרבת אליה ומניחה עליה יד תומכת. הבנות עזת מאמינות לה. רק סונייה חשדנית עדיין ואינה מתקרבת.

זיכל: מה יש סונייה?
זונייה: שום כלום.. הכל סבבה
זיכל: אז נתחיל... מי עולה לחקירה נגדית?
אנה: איי דו
זיכל: את היית אתמול והכל היה מצויין... סונייה... בואי סונייה. תעמדי כאן... אתן הקהל אולם ולא לשכוח מי יושב פה קדימה בספסל הנאשמים... כאן יושב מוסקוביץ'!... והוא מפחיד אותך.. על מי את מסתכלת?
זונייה: רק עלייך
זיכל: נכון... בשום אופן לא להסתכל על מוסקוביץ' כן?
זונייה: כן
זיכל: אז המבט לכיוון הזה... פה אני יושבת.. כן? נטשה את תשבי כאן, במקום שלי... גברת זונייה מוזמנת לעלות לדוכן העדים...

זונייה הולכת ונעמדת במקום שלה.

זיכל: האזהרה וכל זה... ואז אומר השופט: עו"ד כך וכך העדה לרשותך.. אני העורכת דין של מוסקוביץ'... כן?
זונייה: זה לא יעזור כלום לא יעזור

זיכל: למה את אומרת את זה? המשטרה פשטה על המכון ואתן הגעתן לכאן? דברים זובים קורים, נכון?

זונייה מהנהנת.

זיכל: בת כמה את סונייה?

זונייה: 32

זיכל: איפה נולדת?

זונייה: אוקריינה

זיכל: מתי הגעת לישראל?

זונייה: לפני שנתיים

זיכל: זו פעם ראשונה שלך בישראל?

זונייה: פעם שנייה

זיכל: מתי היית בפעם הראשונה?

זונייה מביט אל הכיוון בו יושב מוסקוביץ' כביכול

זונייה: די אני לא יכולה יותר

זיכל: למה הסתכלת אליו? את הסתכלת אליו נכון?

זונייה: כן

זיכל: אל תסתכל אליו...הבנת אותי? הוא פושע, הוא ישב בכלא...הוא לא סופרמן..אל

זסתכלי עליו...מההתחלה...סונייה בת כמה את?

זונייה: 32

זיכל: איפה נולדת?

זונייה: אוקריינה

זיכל: מתי הגעת לישראל?

זונייה: לפני שנתיים

זיכל: איך הצלחת להכנס לישראל?

זונייה: דרך מצריים

זיכל: מה עשית פה שנתיים?

זונייה: הרווחתי כסף בזנות

זיכל: למה את צריכה כסף? (סוניה לא עונה)...אל נטשה...תסתכלי רק אל נטשה, למה את

צריכה כסף?

זונייה (פאוזה) כדי לקנות דירה למשפחה שלי...

זיכל: אז את באת לכאן מרצון כן? תעני לי..כן?

זונייה: כן

זיכל: איפה פגשת את הנאשם? סונייה..רק אל מיכל...איפה פגשת את הנאשם?

זונייה: פעם ראשונה פגשתי אותו בדירה הראשונה שהגעתי אליה

זיכל: הוא היה לבד?

זונייה: לא...היה איתו עוד איש

זיכל: הוא עשה לך משהו?

זונייה לא עונה.

זיכל: הוא עשה לך משהו?
זונייה: הוא נתן לי לשתות... הרבה לשתות
זיכל: ואז...
זונייה: ואז הוא אנס אותי
זיכל: את שתית הרבה ואז הוא אנס אותך... אולי את דמיינת שהוא אנס אותך?
זונייה: (פאוזה) לא...
זיכל: יופי סונייה... יופי...

זאווה. סונייה נסערת. אוספת את עצמה.

זיכל: הוא הנאשם... אנס אותך לכאורה גם בפעם הראשונה שבאת?
זונייה: כן... הרבה פעמים
זיכל: אז למה חזרת פעם שנייה סונייה אם ידעת מה מחכה לך?

בת אחת סונייה מפנה את מבטה אל מוסקוביץ' לכאורה.

זיכל: תסתכלי אל נטשה סונייה... אל נטשה
זונייה: לקחו אותי פעם ראשונה שהייתי בת 12, אחר כך כבר לא היתה לי ברירה, לא ודעת לעשות כלום חוץ מלהיות זונה... לא אכפת לי להיות זונה... אבל לוקחים לי את כל סף.

זיא פורצת בבכי. מיכל ממהרת אליה וגם הבנות, מחבקות אותה.

זפלפון של מיכל מצלצל, היא מוציאה אותו

זיכל: כן. היא נתנה עדות... רגע... אני יוצאת... אני כבר באה

היא יוצאת מהחדר. הבנות מנחמות עדיין את סונייה.

זוטלנה: אסור לכן להעיד

זן מביטות בה המומות.

זוטלנה: מוסקוביץ' שלח אותי...

טשה מתיישבת בכבדות.

זוטלנה: אם לא תעידו לא יקרה לכן כלום, כך הוא הבטיח
זונייה: בשביל זה את באת? בשביל להגיד לנו את זה?
זוטלנה: כן, הוא אמר תראי שהן באמת הולכות לעשות את זה ואם כן תמסרי להן את זדרישת שלום ממני...

אנה מתאוששת ראשונה.

אנה: אני אעיד... אין לי מה להפסיד...אני רוצה לנסוע...
זוטלנה: את יכולה להעיד...העדות שלך לא חשובה...אין בה כלום בלעדיה...
אנה: העדות שלי לא טובה?
זוטלנה: לא מספיק...זו היא נטשה...עם התינוק היא חשובה..את (לנטשה) אל תעדי...תני
לי את התינוק והכל יהיה בסדר, הוא רוצה את התינוק...זה הכל

זוטלנה לא עונה.

זוטלנה: לפחות הוא לא ימות....
אנה: את לא תהרסי לי...את לא תהרסי לי...

אנה מסתערת על זוטלנה, סונייה מנסה לעצור אותה

זונייה: עזבי אותה אנה
אנה: היא הורסת לנו...היא הורסת הכל

זונייה לוקחת את הזרוע של זוטלנה,

זונייה:תראי את היד שלה...הכל חורים

זוטלנה מושכת את היד בחזרה

זונייה: לא אכפת לה כלום
אנה: נלשין עליה, נגיד למיכל, יקחו אותה מפה
זונייה: זה לא יעזור אנושקה, הוא ידע, הם תמיד יודעים הכל
אנה: סונייה
זונייה: אני עייפה אנה, אני כל כך עייפה

אנה פונה מסונייה, מתקרבת לנטשה

אנה: נטשה... מוסקוביץ' הרס לך את החיים, הוא יקח לך את התינוק, אישה אחרת תגדל
לך שלך, בחיים לא יהיה לך עוד ילד... את חייבת להעיד...את חייבת...
נטשה: קחו כבר את הילד הזה...קחו אותו כבר

אנה מיואשת, פונה אל זוטלנה, מתחננת.

אנה: זוטלנה, בבקשה, תלכי אליו ותגידי לו שהכל בסדר, שדברת אתנו ואנחנו לא
עיד...תגידי לו בבקשה...זוטלנה זה חיים שלי

זוטלנה לא עונה.

אנייה: זה לא יעזור אנה,
אנה: בבקשה סוּטלנה, תעזרי לי
אוטלנה: אסור להעיד

נמונה 16

**זכּון המערב הפרוע.
זדרה של אלכסנדרה.**

**זחדר מואר בעמעום, המיטה מסודרת, שתי מגבות מונחות עליה מקופלות.
זתוך הזחדר נכנס יורי, כהרגלו עם השקיות שלו ועם צרור פרחים. הוא מביט סביבו**

זולה של אלכסנדרה: כנס אדוני... תרגיש נוח... אני כבר מגיעה

**זרי נרתע מהקול. לתוך הזחדר נכנסת אלכסנדרה, מביטה בו, לרגע אחד קצר מאוד
זוברת בה צמרמורת, רגע לאחר מכן היא אלכסנדרה.**

זלכסנדרה: שלום אדוני... ערב טוב...
זרי: אלכסנדרה...
זלכסנדרה: מה אדוני רוצה?
זרי: אלכסנדרה... זה אני... אבא

זוא מושיט לה את הפרחים

זלכסנדרה: איזה יופי... אבל לפני הכל צריך לשלם
זרי: אלכסנדרה
זלכסנדרה: 150 ש"ח...
זרי: זה אני אלכסנדרה
זלכסנדרה: אני לא מכירה אלכסנדרה... רוצה אותי?

**זרי מביט בה, היא מושיטה את ידה לגעת בו, לרגע הוא חושב שהיא איתו אבל ידה
זנוגעת בו נוגעת במטרה אחרת, היא מלטפת את חזהו**

זלכסנדרה: לשלם קודם
זרי: אלכסנדרה באתי לקחת אותך הביתה
זלכסנדרה: אני נטלי, אתה מתבלבל אדוני. (מחייכת) אהה... זה משחק כזה?

זוא מביט בה מבולבל

אלכסנדרה: אם אדוני לא משלם עכשיו אני קוראת לבוס שלי והוא מגרש אותך, יש הרבה יקוחות, היום עמוס מאוד

זיא מביטה בו, הוא לא נע, היא נגשת למכשיר הטלפון, הוא ממחר, מכניס את ידו לכיסו ומוציא כמה שטרות, היא ממהרת ולוקחת את הכסף, מסובבת את גבה אליו מניחה את הכסף בשידה. שנייה לאחר מכן היא מסתובבת אליו, מרימה את זפריים, מכניסה לתוך כלי, לוחצת על הטייפ, מוסיקה נעימה בוקעת מהמכשיר, היא געמעמת את האור ומתקרבת אליו תוך כדי שהיא פותחת את כפתורי חולצה

ורי: מה זה, מה את עושה אלכסנדרה?
אלכסנדרה: בלי מוסיקה? אתה לא רוצה מוסיקה?
ורי: אלכסנדרה? את לא מזהה אותי?
אלכסנדרה: אתה אוהב באור?
ורי: אלכסנדרה... זה אני יורי... אבא שלך
אלכסנדרה: יורי?
ורי: כן...
אלכסנדרה: שם יפה יורי... אני נטלי... אני אפנק אותך, אוהב אותך... בוא אלי... אני אעשה לך טוב...

זיא מתקרבת אליו, ידה מתקרבת לאזור חלציו, הוא נרתע, היא ממשיכה לדבר אליו קול רך

ורי: די מספיק אלכסנדרה...
אלכסנדרה: אדון... אין פה אלכסנדרה... אני נטלי... אתה רוצה אותי כבר נכון? אני רואה עיניים שלך, אני רואה שאתה רוצה אותי...

היא פושטת את חולצתה.

אלכסנדרה: בוא... תגע בי אל תפחד... אל תברח... הכל בסדר... הכל יהיה בסדר

היא לוקחת את ידו ומנסה להצמיד אותה אל גופה, הוא מושך את ידו בכוח ובבת זחת תופס אותה בשתי ידיה ומצמיד אותה לקיר

אלכסנדרה: לא בכוח אדוני... לא צריך בכוח
ורי: זה אני אבא אלכסנדרה... באתי לקחת אותך הביתה... לאמא ולארקדי ולסבתא... באתי לקחת אותך
אלכסנדרה: אדוני אתה מתבלבל, לי אין בית ואין לי ארקדי ואין אמא...

היא משחררת את עצמה בכוח

ורי: מה עשו לך אלכסנדרה?

אלכסנדרה: לא נשאר הרבה זמן... בוא כדאי להזדרז אחרת תפסיד את הכסף שלך
ורי: מה עשו לך...מה הם עשו לך?

**אלכסנדרה מתקרבת אליו , מביטה בו ומתחילה לרקוד לפניו ריקוד פיתוי תוך כדי
יבור אליו, היא נוגעת בעצמה, קולה רך מפתה..**

אלכסנדרה: פעם היתה ילדה שקראו לה אלכסנדרה, היתה ילדה מצחיקה, אהבה לאכול
:רחים בגינה, כולם צחקו, אלכסנדרה אוהבת לאכול פרחים מהגינה...
ורי:באתי לקחת אותך הביתה...

אלכסנדרה: היו לה שתי צמות ארוכות, היתה לה שמלה יפה לבנה, והיא אהבה לשיר
לצחוק,

ורי:כבר חודשיים שאני מחפש אותך...

אלכסנדרה: היתה שרה בבית, בבית ספר, ברחוב, כולם אמרו שאלכסנדרה תהיה זמרת,
:מה יפה היא שרה, אז היא לא ידעה שצריך כסף כדי לחיות, היא חשבה שמספיק שיש
אמא ואבא ופרחים לאכול...אבל אבא שלה ידע...

ורי:אני מבקש סליחה...

אלכסנדרה: הוא ידע שצריך כסף כדי לחיות וכדי להאכיל את התינוק אבל לא היה לו מה
ימכור

ורי:תסלחי לי...בבקשה...

אלכסנדרה:אז הוא מכר את הבת שלו ועכשיו אין לו בת יותר...אבל הוא יכול לקבל
מציצה, רוצה מציצה?

ורי:...הנה תראי (מוציא תמונות) הנה אמא,,,הנה ארקדי...זה הבית שלנו? זוכרת את
:בית שלנו? את החצר? עם הפרחים? אלו שאהבת לאכול? אני צבעתי לך את החדר...לא
געתי בכלום...ארקדי כל הזמן שואל איפה אלכסנדרה האחות שלי? בואי הביתה
אלכסנדרה...בואי...את רוצה לבוא נכון?

אלכסנדרה:צבעת לי את החדר?

ורי: כן...כן...צבעתי לך את החדר...מצאתי עבודה חדשה, גם אמא שלך עובדת...אנחנו
:סדר כן...את תוכלי ללכת לקונסבטוריון ...

אלכסנדרה: אני אוכל לשיר?

ורי: ונוכל שוב לחגוג יחד כריסמס...אני אקנה לך הכל...בואי...בואי אלי ילדה
שלי...בואי...נתחיל מהתחלה...את תהיי שוב אלכסנדרה שלנו

אלכסנדרה: נתחיל מהתחלה?

ורי: כן...כאילו כלום לא קרה...כאילו כלום...

אלכסנדרה מביטה בו. מאי שם מוציאה סכין שהיא מסתירה מאחורי גבה.

אלכסנדרה: אבא?

ורי: בואי אלי

**הוא פותח את זרועותיו,היא מתקרבת אליו , הוא כבר מחייך,לרגע חיבוק של בת ואב.
:סכין בידה.**

ורי: לא לפחד...חמודה שלי...לא לפחד...אבא שלך ישמור עליך..יאהב אותך

זלכסנדרה חותכת את וריד ידה חובקת את אביה וקורסת מהחיבוק.

ורי: אלכסנדרה מה את עושה? אלכסנדרה!?

הוא ממהר אליה, היא שוכבת. הוא מחבק אותה ובוכה.

זרולוג:

זנה מופיעה, היא לבושה באותם בגדים אותם לבשה בהתחלה, תיק תלוי על זרועה.

זנה:בלילה חלמתי חלום מוזר..בחלום שלי אמא שלי באה אלי ומעירה אותי ואומרת לי זנה מותק בוקר טוב..קומי..יש בית ספר ואני קמה ומתלבשת והיא מכינה לי ארוחת בוקר אבא שלי כבר שותה קפה ליד הדלת ומחייך ואז אני נזכרת שלא הכנתי שעורי בית המורה תכעס ואמא מסתכלת עלי ושואלת למה את בוכה זנה ואני אומרת לה לא הכנתי שעורי בית והיא אומרת לא נורא זנה, המורה אוהבת אותך היא תסלח לך והיא אומרת לי זנה תגמרי לשתות את השוקו שלך ואני שותה והשוקו כל כך טעים וחם.

סוף